

Annað ar- beiðslag skal til

Bæði skipasmiðjur og onnur idnaðarvirki eiga at standa saman í kappingini, tá vit nú helst fáa eina frihandilsskipan við EF. Ein mentalitetsbroyting má til frá ovast til niðast, soleiðis at virðingin fyri arbeiðinum, arbeiðsplássinum og hvørjum øðrum verður sett í háseti, sigur Uffe Bærentsen, formaður í Føroya Ídnaðarfelag

Føroyskur idnaður hevur brúk fyri eini mentalitetsbroyting, heldur formaðurin í Føroya Ídnaðarfelag, Uffe Bærentsen.

Hendan broyting skal fara fram frá ovast til niðast, sum hann tekur til, soleiðis, at virðingin fyri arbeiðinum, arbeiðspláss-

inum og hvørjum øðrum verður sett í háseti. Uffe Bærentsen heitir á landsins myndugleikar um regluliga at hava samband við partarnar á arbeiðsmarknaðinum um tey mál, sum viðkoma vinnuni. Eitt tilfíkt samband hevur so at siga ikki verið til seinastu árin, sigur hann.

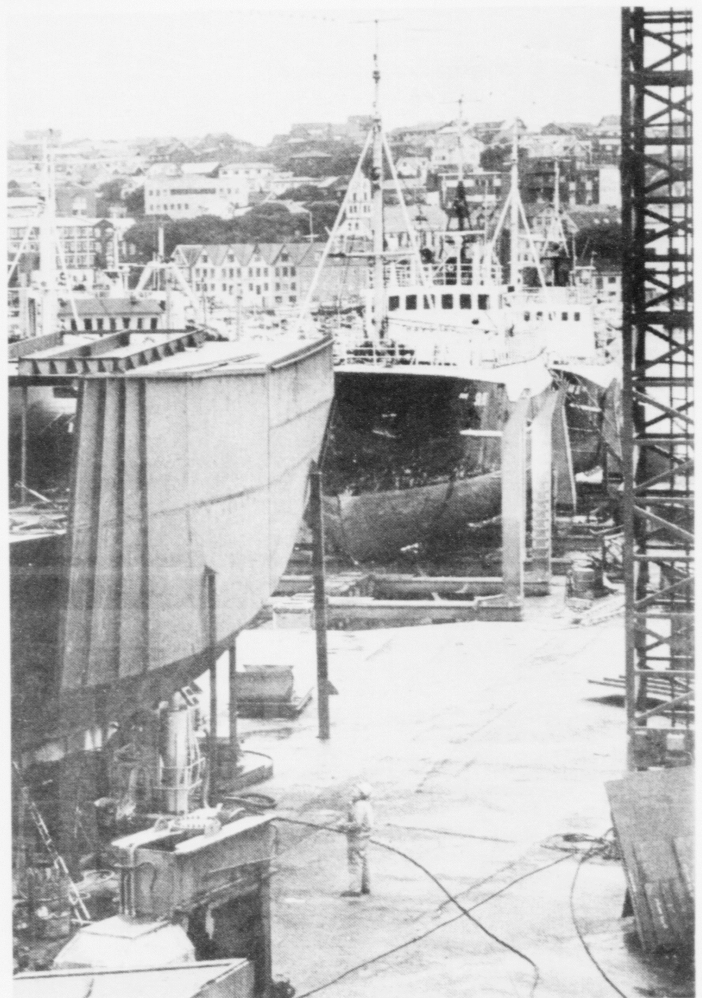
Nýløgurnar farnar fyri einki

—Flestu av okkum hava verið greið yvir, at gongdin í okkara samfelag kundi ikki halda áfram óbroytt, sum hon hevur verið seinastu árin. Búskapurin hevur verið upphitaður í fleiri ár stávandi frá iløgum og nýtslu. Serliga í farmaskip, fiskiskip, innlendis sambandi og handilsbygningum, sigur Uffe Bærentsen og leggur afturat, at hvørki iløgurnar í farmaskip ella fiskiskip hesi seinastu árin hava givið nakað meirvirði í samfelagið. Tvørturímóti er størsti parturin farin fyri einki, og privatir eru mersgoðin fyri kapital.

Hugstoytt, at Skála ikki fekk arbeiði

Nú táttað verður í ræður um at standa saman, og soleiðis hugsaðu óivað teir, ið tóku seg saman um at føra skipasmiðjuna á Skála víðari. Tað kom tí ógvuliga dátt við, at Skipasmiðjan Føroyar ikki fekk stórarbeiði um umvæta, sjálvt um teir høvdu lægsta tilboð og stytstu tíð, sigur Uffe Bærentsen.

Um skipasmiðjuarbeiði framyvir sigur Uffe Bærentsen, at nú minni arbeiði verður í Føroyum eiga okkara skipasmiðjur at taka taka kappingina upp. Fyritreytirnar eru uttan iva, at bæði leiðsla og arbeiðsfólk gera sær greitt, at eitt annað arbeiðslag skal til og at

skipasmiðjurnar arbeiða saman.

Men tað eru ikki bert skipasmiðjurnar, sum eiga at taka seg saman. Tað eiga øll okkara idnaðarvirki eisini, um tey skulu standa seg í kappingini, serliga tá vit nú helst fáa eina frihandilsskipan við

EF, heldur formaðurin í Føroya Ídnaðarfelag, Uffe Bærentsen.

tór.-

Skipasmiðjur og idnaðurin annars eiga at arbeiða saman, sigur formaðurin í Føroya Ídnaðarfelag, Uffe Bærentsen.

Framhald av síðu 3

við politisku myndugleikarnar.

Howarth gjørdi púra greitt, at hann bert vildi tosa við landsstýrið og politisku myndugleikarnar — ikki umboð fyri landsstýrið ella bankar, ei heldur landsbankastjóran.

Hösmorgunin kom og klokkan bleiv 9.30, men enn hevði tað ikki eydnast Howarth og føroysku fólkunum at fáa fatur á landsstýrismanninum í figgjarmálum ella øðrum í landsstýrinum. Vit fingur tey boð frá Howarth sjálvum, at tann næsti hálvi minin var avgerandi. Hetta ljóðaði spennandi — gongd kanska komin á realitetssamráðingarnar?

Men gakk, tá vit ringdu aftur kl. 10.30, segði Howarth, at nú fór hann avstað aftur til Onglands.

Nú var hann eisini til reiðar at tosa eitt sindur um málið. Her kemur so frágreiðingin frá Kenneth Howarth. Hon kundi saktans havt verið meira fullfíggað — men hetta er kortini tað fullfíggaða vit vita um hin duldarfulla pengamannin úr London.

Spurður um hvi hann var komin til Føroya hesu ferð, segði Howarth:

—Eg kom til Føroya til at tosa um møgulega fyrirreiking av lantøku. Møguleikar eru fyri einum ella fleiri lánunum frá 3,5 til 10,3 mia. kr. Eg tosi um danskar krónur til at gera tað lættari hjá fólki at fata støddina av hesum tilboði — lanið verður kortini út-giðandi í japanskum yenum. Eg havi ikki loyvi at siga alment, hvønn eg umboði. Um semja varð fingin í lag við landsstýrið, hevði eg kanska gjort

tað, men í løtuni er ongin semja. Lángevarin, sum eg umboði, er sinnaður at læna pengar til føroyska landsstýrið og føroyska vinnulivið. Hvi? Ti teir hava høvst nógv positivt um Føroyar og kannað móguleikarnar hjá føroyska vinnulivinum og idnaðinum. Teir halda, at potentialið er stórt í Føroyum og aftan á at hava verið her og sæð eitt sindur av landinum og tosað við føroyingar, gevi eg teimum rætt. Lat meg kortini siga beinanvegin, at eg havi ikki beinleiðis umboð til at bjóða føroyingum lán — bert at tosa við teir politisku myndugleikarnar um móguleikar fyri upptøku av lani, fyrirreiking av samráðingum, lánstreytir og annað.

—Kunnu tygum greiða okkum eitt sindur frá um tygum sjálvan?

—Eg havi ikki hug at tosa um meg sjálvan, men eg kann siga so mikið, at eg eri breti og at eg búgvi í London. Eg eri professinellur innan altjóða figging. Eg ferðist nógv og havi samráðingar við stjórnir, fjøltjóða-fyritøkur (multi-nationals) kring allan heimin um upptøku av lánunum og figging til ymisk endamál, fyri tað mesta idnað og vinnuliv.

Her í Føroyum havi eg ikki verið forur fyri at kunna politisku myndugleikarnar við mógulig tilboð um figging innan vinnulivið, eitt nú umfigging av gomlum lánunum, lani til alivinnuna osfr. Orsøkin er ógvuliga einföld — eingin í landsstýrinum vil samráðast ella tosa um hesi mál við meg. Ferðin til Føroya er sostatt ein tíðspilla og eg eri sera keddur av tí.

—Vita tygum, hvi ongin í landsstýrinum vil tosa við tygum?

—Eg havi høvst, at hetta er ein landsstýrisviðtøka. Eg eri í roynd og veru ikki serliga bilsin, serliga tá hugsað verður um Keypmannahavnar-fundin fyri tveim vikum síðani. Tiðindini um hendan fund komu sum ketta úr høvdragði — eg fekk boðini um fundin tveir dagar eftir at hann var hildin! Landsstýrið hevur sostatt roynt at hildið ein fund við meg uttan at kunna meg um tað. Eg skilji hetta ikki, fái ikki heldur nakrar forkláringar á tí. Eg eri satt at siga púra órkymlaður av øllum hesum. Eg kann kortini leggja afturat, at hóast eg hevði fingið at vita um fundin í Keypmannahavn í tókari tíð, so vildi eg ongantíð havt gingið við til at tosa um hesi mál í einum donskum banka, har donsk bankafólk vóru hjástødd. Eg havi heimild at tosa við politisku myndugleikar-

nar í Føroyum, ikki bankar og embætismenn.

—Eitt umboð fyri landsstýrið, landsbankastjórin, kom til fundin. Kunnu tygum ikki tosa við hann?

—Eg havi ongantíð hitt hann og veit ikki hvussu hann eitur. Eg eri keddur av um eg ljóði negativur, men sannleikin í hesum máli má fram. Eg bjóðaði mær at koma til fundar við landsstýrið ella figgjarmálaraðharran í mars mánaða. Einki spurdist burtur úr og fundurin varð ongantíð hildin. Eg hevði aftur samband í juni. Úrslitið varð Keypmannahavnarfundurin, sum var eitt satt fiasko. Eg kom her til Føroya týskvöldið við tí fatan, at tað bar til at tosa um málið við politisku myndugleikarnar. Eg havi verið her ein dag og einki er hent. Fyri meg er hetta total tíðspilla.

—Kenna tygum til tíðindaskrivini í The Inde-